

LES SEGONES CONVOCATÒRIES EN ENGINYERIA INFORMÀTICA

Elena Valderrama Vallés
Microelectrònica i sistemes electrònics
Escola Tècnica Superior d'Enginyeries
Elena.Valderrama@uab.es

Mercè Rullán Ayza
Microelectrònica i sistemes electrònics
Escola Tècnica Superior d'Enginyeries
Mercedes.Rullan@uab.es

20 de setembre de 2007

Abstract

En "l'Acord sobre el nombre de convocatòries al qual tenen dret els estudiants en un curs acadèmic", de 27-2-07 de la Subcomissió de Grau de la Comissió d'Afers Acadèmics de la UAB es llegeix: "L'experiència acumulada amb l'aplicació dels proves pilot d'adaptació de les titulacions a l'EEES ha posat de manifest que, en alguns casos, és donen disfuncions degudes al fet que la normativa acadèmica de la Universitat no deixa marge suficient per a emprar noves metodologies amb la flexibilitat que l'ús dels ECTS requereixen. Una de les disfuncions detectades guarda relació amb el fet que sovint és difícil d'encaixar l'avaluació continuada amb l'existència de dues convocatòries per curs acadèmic."

Des del pla pilot d'Enginyeria Informàtica es va defensar la possibilitat de suprimir la segona convocatòria en aquelles assignatures amb una metodologia docent que ho justificués. Aquesta comunicació pretén donar a conèixer la nostra experiència en aquest tema tan controvertit, fent especial èmfasi en alguns conceptes estesos i, al nostre entendre, erronis o, com a mínim, discutibles. Afirmacions com "si se segueix una avaluació continuada no té sentit una segona convocatòria", "permetre que els estudiants amb un treball remunerat segueixin el curs implica que se'ls ha d'avaluar amb un examen únic", "eliminar les segones convocatòries suposa disminuir les oportunitats de l'alumne de superar l'assignatura", etc, mereixen, almenys, una reflexió.

The "Agreement about the number of calls the students have a right to in an academic course", of 27-2-07 reached by the UAB Degree Subcommission of the Commission of Academic Affairs states: "The experience accumulated with the development of the pilot-test plans for the studies' adaptation to the EHEA has brought to light that, sometimes, dysfunctions caused by the University academic regulations, not as flexible as the concept of ECTS would require, appear. One of the detected dysfunctions is related with the fact that the continuous students' assessment process is often difficult to fit with the existence of two calls per course."

The pilot-test plan of Computer Engineering (Informàtica) has strongly defended the possibility to suppress the second call when the educational methodology used within the course justifies it. This paper introduces our experience in such a controversial subject, making special emphasis in some widespread concepts we consider erroneous or, at least, debatable.

Affirmations as “if a continued assessment process is followed, there is no point in a second call”, “allowing the students with a regular job to follow the course implies that they have to be evaluated through a single examination”, “suppressing the second calls reduces the students’ number of chances to pass the subject”, and so on, deserve, at least, some consideration.

Paraules clau: Segona convocatòria; avaluació continuada; metodologia; EEES.

1 Introducció

Les metodologies proposades pel EEES, basades en una participació activa de l'estudiant en el procés d'aprenentatge i en el seguiment continuat del progrés del mateix, introdueixen el problema de l'avaluació de l'alumne “en segona convocatòria”, és a dir, un temps després (típicament entre 2 i 4 mesos més tard) de la finalització de la docència.

En la situació actual, i amb els recursos i estructures vigents, aquesta segona avaluació se centra majoritàriament en una prova escrita en la que l'estudiant ha de demostrar els seus coneixements de la matèria. És raonable pensar que amb només una prova escrita no sempre és possible valorar el grau de maduresa assolit per l'alumne en la matèria, ja que arribar a aquesta maduresa significa no només haver adquirit uns coneixements “teòrics” concrets i mesurables, sinó també haver desenvolupat un conjunt de competències que van molt més allà d'aquests coneixements que podríem anomenar “de llibre”. De fet, aquesta dificultat d'avaluar global i completament a l'estudiant en segona convocatòria s'evidencia en el fet que, fins i tot seguint metodologies docents convencionals, és habitual demanar a l'alumne condicions complementàries a l'obtenció d'una qualificació mínima en l'examen com, per exemple, haver aprovat prèviament les pràctiques, el lliurament d'uns treballs determinats, o l'assistència a un cert nombre de seminaris. Podria argumentar-se que en una situació ideal, sense limitació de recursos, l'examen de la segona convocatòria es podria complementar amb la demostració pràctica del domini de les tècniques de laboratori o altres activitats, però això és especialment difícil d'assolir en cursos amb molts estudiants. En resum, (1) és difícil, o quasi impossible, avaluar el grau de maduresa d'un alumne en una matèria mitjançant una única prova escrita (examen convencional) i (2) amb l'estructura docent i els recursos actuals no existeixen alternatives realistes a l'examen en les segones convocatòries, màxim en el cas de cursos amb una relació entre el nombre de professors i d'alumnes molt baixa (potser desigual) com succeeix en algunes titulacions.

D'altra banda, l'avaluació a través d'un examen únic en segona convocatòria deixa de tenir sentit quan s'utilitzen determinades metodologies docents. Per exemple, el ABP (Aprenentatge Basat en Problemes/Projectes) utilitza la resolució d'un o diversos problemes com focus d'organització i estímul de l'aprenentatge, essent aquest el vehicle pel desenvolupament de les habilitats que seran necessàries en la vida professional [2], [3]. S'han escrit nombrosos articles sobre l'avaluació dels estudiants en el context de la ABP, però en tot ells l'avaluació es veu com un procés dinàmic que es realitza en paral·lel a l'aprenentatge i en el qual coexisteixen nombroses accions puntuals: autoavaluacions, “peer reviewing”, proves de nivell, presentacions, portfoli, etc. Bàsicament el ABP defensa que l'avaluació forma part de l'aprenentatge i per tant ha de desenvolupar-se al mateix temps que aquest.

Un altre exemple, possiblement més proper, són aquelles assignatures amb un elevat component pràctic o de laboratori. L'única forma coherent d'avaluar a l'alumne que no ha assolit una qualificació satisfactòria durant el curs seria valorar els seus coneixements en el mateix laboratori. Suposem una situació típica en els cursos d'Enginyeria Informàtica: l'assignatura X té

250 alumnes matriculats, dels quals entre un 40% a un 60% suspenen en primera convocatòria. D'aquests 100–150 alumnes acaben presentant-se a la segona convocatòria al voltant un 60%, és a dir, entre 60 i 90 alumnes. Es desitja verificar la maduresa que l'alumne ha adquirit en el disseny de sistemes digitals i per aquesta raó es proposa com a prova la implementació en el laboratori d'un petit circuit, el disseny i muntatge del qual requerirà al voltant de 4 hores. En el laboratori hi ha 15 llocs de treball, pel que cal preveure entre 4 i 6 sessions de 4 hores; en total unes 16–24 hores distribuïdes al llarg de 6 a 8 dies (3 sessions per dia). En aquest cas hem eliminat la impossibilitat conceptual d'avaluar a l'alumne però apareix una doble dificultat: (1) la càrrega que representa aquest examen pel professorat és molt elevada i/o supera la capacitat docent de l'assignatura, o bé segresta un nombre significatiu d'hores que podrien utilitzar-se “millor” (per exemple suplint algunes deficiències com una excessiva massificació de les aules o els laboratoris), i (2) és molt complicat incloure en el calendari d'exàmens del curs unes proves que requereixen la reserva de 6 dies per a la seva realització, temps durant el qual no es podrien realitzar exàmens d'altres matèries del curs.

Des del pla pilot d'Enginyeria Informàtica és va defensar la possibilitat de suprimir la segona convocatòria en aquelles assignatures amb una metodologia docent que així ho justificués. Les nostres argumentacions van trobar resposta en “l'Acord sobre el nombre de convocatòries al qual tenen dret els estudiants en un curs acadèmic, de 27-2-07” [1] de la Subcomissió de Grau de la Comissió d'Afers Acadèmics de la UAB, on és llegeix: “L'experiència acumulada amb l'aplicació dels proves pilot d'adaptació dels titulacions a l'EEES ha posat de manifest que, en alguns casos, és donen disfuncions degudes al fet que la normativa acadèmica de la Universitat no deixa marge suficient per a emprar noves metodologies amb la flexibilitat que l'ús dels ECTS requereixen. Una dels disfuncions detectades guarda relació amb el fet que sovint és difícil d'encaixar l'avaluació continuada amb l'existència de dues convocatòries per curs acadèmic.” En els següents punts s'explica el procés seguit per a dur a la pràctica aquest acord, així com algunes reflexions entorn del mateix.

2 El procés d'anulació de les segones convocatòries

A continuació es mostra el procés a seguir, segons [1], per a la supressió d'una convocatòria:

1. El professorat, en relació amb les assignatures de les quals és responsable i d'acord amb el sistema d'avaluació que empra, podrà proposar a la Comissió de Docència de la titulació que els estudiants disposin d'una única convocatòria per curs acadèmic per a la superació de l'assignatura. La comissió de docència de la titulació haurà de donar el vistiplau a la proposta atenent a la justificació de la mateixa i a la coherència amb el sistema d'avaluació emprat.
2. El professorat que empra l'avaluació continuada i que s'aculli a una sola convocatòria ha de preveure i explicitar en la guia docent en quins casos la qualificació pot ser el “no presentat”. Es recomana emprar algun criteri que permeti detectar els casos d'abandonament de l'assignatura.
3. Els programes i guies docents hauran de detallar el sistema d'avaluació i explicitar que hi ha convocatòria única. Si aquest extrem no es compleix s'entendrà que els estudiants tenen dret a dues convocatòries.
4. Les assignatures que compten amb diferents grups de docència hauran de compartir el mateix criteri a l'hora d'establir el sistema d'avaluació i el nombre de convocatòries.

5. El coordinador d'estudis presentarà a la Comissió d'Ordenació Acadèmica de la Facultat, per a la seva aprovació, les propostes que hagin estat informades favorablement. El president de la Comissió d'Ordenació Acadèmica serà el responsable de comunicar al deganat i a la gestió acadèmica del centre la relació d'assignatures que mantindran activades les actes d'una sola convocatòria. La convocatòria activada sempre serà la que es correspon amb la primera convocatòria ordinària del curs.
6. A fi i efecte de no perjudicar a l'estudiant en altres aspectes del seu expedient acadèmic, en els casos en què el professorat hagi decidit que no és adient que els estudiants disposin d'una segona convocatòria i la primera no resulti superada, a les actes de la segona convocatòria constarà "no avaluable". Aquesta convocatòria no comptarà en l'expedient a cap efecte, entre ells, en el càlcul de la qualificació mitjana dels estudis.

Després de diverses reunions, i després d'escoltar i valorar diferents opinions, la Comissió de Docència (CD) va definir el procés a seguir per a l'anul·lació de la segona convocatòria en la titulació d'Enginyeria Informàtica (EI), incloent-hi un model de la sol·licitud que el professor responsable de l'assignatura ha de lliurar a la CD i una normativa d'ordre intern que estableix les condicions que han de donar-se perquè la sol·licitud sigui acceptada per la CD i elevada a la Comissió d'Ordenació Acadèmica. Aquesta normativa, aprovada en la CD de 11-7-07, estableix que:

1. Es mantenen les segones convocatòries en totes les assignatures de 1r curs. Aquesta decisió es justifica per ser 1º el curs amb una taxa d'èxit menor i amb una taxa d'abandonament major; per la falta de semestralització i la normativa de la UAB que obliga a matricular-se de tots el crèdits de 1r, i per ser el nombre de crèdits superats en 1r motiu d'incompatibilitats per a la matriculació d'assignatures de cursos posteriors.
2. Es considera justificada la supressió de la segona convocatòria en aquelles assignatures en les que l'aprenentatge estigui fortament lligat a la realització de treballs pràctics i/o aquelles assignatures en les que, per la metodologia docent utilitzada, no es pugui avaluar, mitjançant un examen escrit convencional, una part raonablement significativa del conjunt de competències que l'alumne ha d'haver adquirit i que figuren explicitades en la guia docent de l'assignatura.
3. No cal confondre el concepte de segona convocatòria (és a dir, existència de dues actes) amb el concepte de "segona oportunitat". En les assignatures que anul·len la segona convocatòria, s'insta als professors que, sempre que sigui possible, mantinguin les dues oportunitats de superar amb èxit l'assignatura.

Es van presentar inicialment 8 propostes de supressió de les segones convocatòries, si bé abans de la decisió de la CD es van retirar 2 d'elles. Les 6 sol·licituds restants, corresponents a 2 assignatures de 2n curs, 3 de 3r i 1 de 4t, van ser acceptades donat que complien els requisits esmentats.

3 Discussió

3.1 Argumentacions a debat

Durant els debats entre professors, alumnes i coordinadors de curs que van tenir lloc es van detectar una sèrie de interpretacions discutibles sobre certs aspectes que ens sembla interessant resumir aquí:

“si se segueix una avaluació continuada no té sentit una segona convocatòria”

En principi aquesta és una afirmació falsa encara que amb matisos. Tal com s'argumentava en la introducció és difícil, o quasi impossible, avaluar el grau de maduresa d'un alumne en la seva globalitat a través d'una prova escrita única, però en canvi, sí que és possible avaluar determinats aspectes concrets de la matèria.

Per exemple, un alumne que hagi arribat a un nivell acceptable en gairebé totes les competències però que tingui un nivell baix de coneixements específics de la matèria pot ser avaluat en segona convocatòria només d'aquest aspecte que li falta superar. Possiblement aquest raonament pot estendre's a d'altres situacions i, en aquest sentit, la segona convocatòria estaria justificada.

L'avaluació continuada, no obstant això, no només persegueix l'objectiu de qualificar a l'alumne, sinó que actua també com incentiu del treball continuat de l'estudiant al llarg del curs. La maduresa en una matèria s'obté mitjançant la dedicació continuada a la mateixa, i en cap cas a través de l'estudi intensiu durant les "últimes 72 hores" abans de l'examen. Els coneixements (si se'ls pot anomenar així) adquirits en aquestes sessions maratonianes "d'emergència" no tenen cap valor en la formació de l'estudiant; són meres recopilacions de dades que l'alumne va esborrant de la seva ment en el mateix moment que les escriu, en el millor dels casos, en els fulls de resposta de l'examen. En aquest sentit, és molt important que la segona convocatòria no es converteixi en una forma d'evitar l'avaluació continuada. Per a això, defensem que la segona convocatòria només permeti recuperar part de l'avaluació total de l'alumne.

“permetre que els estudiants amb un treball remunerat segueixin el curs implica que se'ls ha d'avaluar amb un examen únic”

és necessari que, en cadascuna de les matèries, tots els alumnes segueixin el mateix procés d'avaluació perquè, de no ser així, es creen diferències que poden dur a greuges comparatius de difícil solució. D'altra banda és necessari facilitar tant com sigui possible l'estudi a aquells alumnes que realitzen un treball remunerat amb horari estable, entenent que aquests estudiants tenen una certa capacitat d'assistència a classe, encara que menor que la resta dels alumnes. La filosofia subjacent és que s'ha de facilitar el seguiment del curs i, per tant, la seva avaluació a aquest col·lectiu amb mesures diverses com poden ser la reserva d'horaris especials de laboratori, l'establiment d'horaris especials per a la realització de les eventuais proves i l'assistència a determinats seminaris, etc. No obstant això, defensem que aquestes mesures no han d'eximir a l'estudiant de l'avaluació continuada, en igualtat amb la resta dels estudiants.

“eliminar les segones convocatòries suposa disminuir les oportunitats de l'alumne de superar l'assignatura”

Aquesta afirmació requereix certes matisacions. Els sistemes d'avaluació continuada normalment inclouen la possibilitat de recuperació d'algunes parts de la matèria (no superades) i per tant constitueixen veritables segones oportunitats properes al concepte de segona convocatòria. La diferència fonamental respecte a la segona convocatòria es que aquesta recuperació es realitza durant el període lectiu de la matèria. Sovint aquesta diferència en el temps és de gran importància pels estudiants, sobre tot quan existeix un període de "vacances" entre la finalització del curs lectiu i la segona convocatòria (que sempre es pot aprofitar per a preparar la matèria).

Eliminar les segones convocatòries i al mateix temps minimitzar el seu impacte en les oportunitats de l'estudiant per a superar la matèria requereix de l'existència d'algunes mesures complementàries que, ara per ara, estan per sobre de les possibilitats de la titulació, però que haurien d'analitzar-se en profunditat abans de l'inici dels nous plans d'estudi. En un apartat posterior es comenten aquestes mesures.

“El concepte de no-presentat”

El concepte de no-presentat ha de revisar-se en el marc de l'avaluació continuada. Clàssicament un alumne rep la qualificació de no-presentat quan no es presenta a l'examen de l'assignatura. En el cas de l'avaluació continuada la pregunta és... quin examen? Dintre de la població d'alumnes que reben la qualificació de no-presentat es distingeixen dos col·lectius diferents: (1) aquells estudiants que legítima i voluntàriament renuncien a seguir l'assignatura per raons de càrrega de treball, de canvi en la seva situació social/laboral o qualsevol altra, i (2) aquells estudiants als que un imprevist (accident, malaltia, etc) els impedeix seguir l'assignatura o la seva avaluació. En aquest últim cas, les situacions causants del fet han de ser tractades com “causes de força major” i solen requerir un estudi individual de cadascuna de les situacions. Els alumnes que segueixen (habitualment amb poc èxit) l'assignatura i que al final opten per abandonar-la estan desaprofitant recursos docents que, en situacions precàries, podrien reorientar-se cap als altres alumnes. D'una manera anàloga, els estudiants que segueixen parcialment l'assignatura per a després abandonar-la estan desaprofitant un temps que podrien optimitzar dedicant-lo a la resta d'assignatures. Per tot això, proposem que en totes les matèries es defineixin unes condicions “de no retorn”: per exemple, si l'alumne ha lliurat/assistit més d'un 25% de les proves/treballs/etc propis de l'avaluació continuada, es considerarà que s'ha presentat a avaluació i perdrà, per tant, la possibilitat de ser qualificat amb no-presentat. Aquesta mesura forçaria a l'estudiant a comprometre's amb l'assignatura, no deixant per al final la decisió d'abandonar-la o no, alhora que contribuiria a alleugerir la càrrega docent del professorat.

3.2 Futur: Mesures complementàries

El concepte de segona convocatòria és discutible en el marc de les metodologies docents d'acostament al EEES i la tendència que s'observa apunta a la seva eventual desaparició en la forma que les coneixem actualment. No obstant això, la seva desaparició completa hauria d'anar acompanyada d'una sèrie de mesures complementàries que han de ser assumides nivells acadèmics per sobre de les titulacions. No descobrim res de nou indicant que les més importants són:

- Semestralització real de la matrícula, que permeti a l'alumne decidir les matèries que cursarà en funció dels resultats obtinguts en el semestre.
- Impartició (sempre que es pugui) de les matèries durant els dos semestres, per a evitar que l'alumne que suspèn una assignatura es vegi obligat a esperar fins al nou any acadèmic per a poder superar-la satisfactòriament. És important destacar que l'impacta d'una assignatura no superada no només es limita a la pròpia assignatura sinó a unes altres que requereixen dels coneixements adquirits en aquesta per al seu correcte seguiment. És evident que una mesura com aquesta ha de ser estudiada amb cura pel cost que comporta.

3.3 Una proposta: l'alternativa “argentina”

Fruit dels debats sobre el tema de la supressió de les segones convocatòries, un grup de professors de la titulació d'Enginyeria Informàtica va plantejar una alternativa que hem denominat “l'alternativa argentina” ja que és seguida (amb modificacions) en algunes universitats d'aquest país.

La proposta parteix de la base que els alumnes han de ser capaços d'adquirir les competències pròpies de cada matèria durant el desenvolupament de la mateixa encara que, excepcionalment, pot donar-se el cas que alguns alumnes requereixin un esforç extra. Aquest esforç extra hauria de realitzar-se en les setmanes següents a la finalització del període lectiu.

En l'alternativa argentina, el temps assignat a cada matèria es distribuïria de la següent forma:

- Un període lectiu d'unes 17 setmanes, que inclouria l'avaluació continuada de l'alumne. A l'acabar aquest període el col·lectiu d'alumnes s'hauria distribuït en 3 grups: (1) alumnes que han passat l'assignatura, (2) alumnes que no han arribat a la maduresa necessària per a passar l'assignatura i (3) alumnes que, si bé estan en la situació anterior, probablement amb un esforç addicional podria arribar a complir els requisits indispensables per a aprovar.
- Un període de "recuperació": Els alumnes del 3er grup tindrien un temps addicional de 2-3 setmanes per a arribar a aquests mínims. Durant la 3ª setmana s'habilitarien les proves necessàries per a verificar la maduresa de l'alumne en la matèria en curs. Aquesta "segona oportunitat" tindria l'avantatge que els coneixements adquirits per l'alumne sobre la matèria estan encara "frescos", a diferència del que actualment succeeix amb les segones convocatòries.

és evident que aquesta alternativa obligaria a modificar el calendari docent, que inclouria dos semestres de 20 setmanes. Si s'afegeix una setmana prèvia a cada semestre en la que es realitzaria la matrícula, un curs acadèmic constaria de 42 setmanes. Això obligaria a començar a principis de setembre i finalitzar al voltant de la 3ª setmana de juliol (veure figura 1).

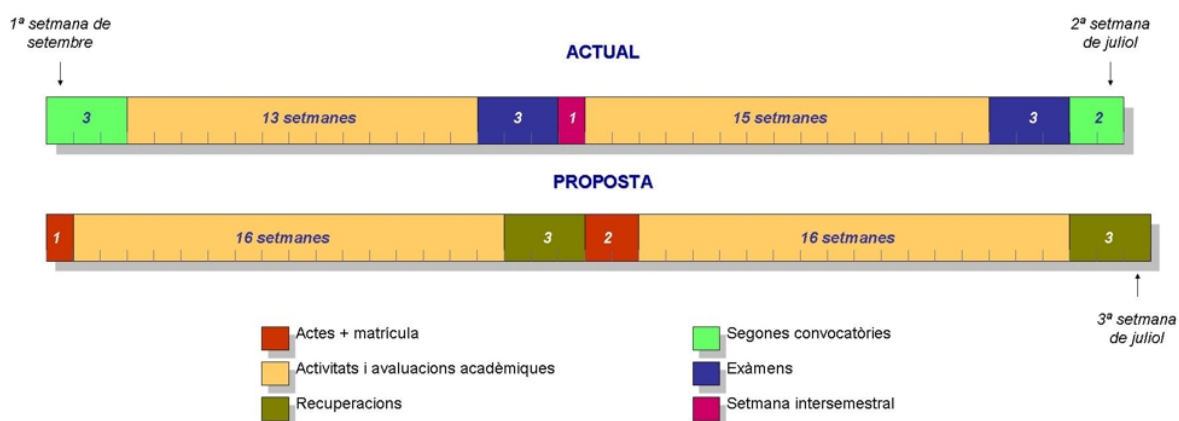

Figura 1: Proposta Argentina

4 Conclusions

Com ja s'ha comentat, el concepte de segona convocatòria és discutible en el marc de les metodologies docents del EEES i la tendència que s'observa apunta a la seva eventual desaparició en la forma que les coneixem actualment. Aquest pas s'haurà de realitzar amb cura perquè no impliqui un minvament significatiu de les possibilitats dels estudiants en l'organització de la seva càrrega de treball.

La supressió de les segones convocatòries ha d'acompanyar-se, en la seva versió final, d'una sèrie de mesures com són la semestralització real de la matrícula i la repetició de les assignatures durant els dos semestres. Mentrestant, la supressió de les segones convocatòries de matèries

concretes ha de ser regulada per les titulacions i centres.

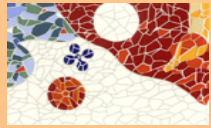
Tot això hauria d'anar acompanyat indiscutiblement de mesures actives de conscienciació dels estudiants sobre la importància del seu treball continuat i participatiu i que entenguin que l'avaluació contínua forma part del seu propi procés d'aprenentatge.

Finalment, en aquest treball s'ha presentat una alternativa inspirada en el sistema d'avaluació seguit en algunes universitats argentines que compatibilitzaria l'avaluació continuada i les metodologies docents basades en l'activitat de l'alumne amb una avaluació coherent que garantiria a l'alumne la possibilitat de recuperar i/o completar els seus coneixements quan això fos possible.

Referències

- [1] Butlletí Oficial de la UAB, n. 38, pp. 36-38, febrer 2007.
- [2] Gijbels D., Dochy F., Van den Bossche P., Segers M. *Effects on PBL: A meta-analysis from the angle of assesment*. Review on Educational Research, vol 75, n. 1, pp. 27-61, 2005.
- [3] Segers M., Dochy F. *New assesment forms in PBL: the value-added of the students' perspective*. Studies in Hiegher Education, vol 26, n. 3, pp. 327-343, 2001.

Les segones convocatòries en Enginyeria Informàtica

Elena Valderrama, Mercè Rullán

Dpt. Microelectrònica i Sistemes Electrònics, ETSE

Introducció

L'experiència acumulada amb l'aplicació de les proves pilot d'adaptació de les titulacions a l'EES ha posat de manifest disfuncions degudes al fet que la normativa acadèmica de la Universitat no deixa marge suficient per a emprar noves metodologies docents amb la flexibilitat requerida.

Una dels disfuncions detectades guarda relació amb el fet que sovint és difícil d'encaixar l'avaluació continuada amb l'existència de dues convocatòries per curs acadèmic.

Exemples:

- Metodologies ABP (PBL) o amb un elevat component de pràctiques
- Recursos limitats, assignatures lligades a competències difícils d'avaluar amb proves escrites.

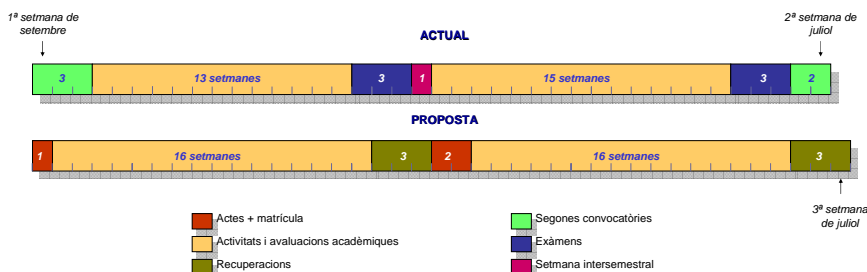
Objectiu

- Mostrar el procés d'anul·lació de segones convocatòries establert a la titulació d'Enginyeria Informàtica
- Reflexionar sobre algunes concepcions errònies de l'avaluació de l'estudiant i les segones convocatòries
- Proposar alternatives

El procés d'anul·lació de segones convocatòries

- Normatives:
 - Acord de la Comissió d'Afers Acadèmics (BOUAB febrer 2007). *Veure columna de la dreta.*
 - Acord de la Comissió Docent d'Enginyeria Informàtica de setembre 2007. *Veure columna de la dreta.*
- El professor responsable de l'assignatura proposa raonadament la supressió de la segona convocatòria a la Comissió de Docència.
- La Comissió de Docència analitza la proposta i dictamina d'acord amb la normativa vigent.
- Cas de ser acceptada, presenta la sol·licitud a la Comissió d'Afers Acadèmics de l'Escola que finalment accepta o no l'anul·lació de convocatòria.

Proposta: L'alternativa argentina

Reflexions

▪ "si se segueix una avaluació continua no té sentit una segona convocatòria"

Fals. Tot i això, es recomana que, si la segona convocatòria es basa en una prova escrita convencional, només permeti recuperar part de l'assignatura.

▪ "permetre que els estudiants amb un treball remunerat segueixin el curs implica que se'ls ha d'avaluar amb un examen únic"

Tots els estudiants han de seguir el mateix procés d'avaluació. Facilitar el seguiment de l'assignatura no vol dir eliminar l'avaluació continua.

▪ "eliminar les segones convocatòries suposa disminuir les oportunitats de l'estudiant de superar l'assignatura"

No sempre. Veure l'alternativa argentina.

▪ El concepte de "no-presentat"

Cada assignatura ha de definir el "punt de no retorn" a partir del qual es considera que l'estudiant ha presentat un nombre significatiu de tasques.

Per eliminar les segones convocatòries de totes les assignatures són necessàries mesures complementàries:

- Semestralització real de la matricula
- Impartició de les matèries en tots dos semestres

Conclusions

- Les segones convocatòries són discutibles en el marc de les metodologies docents de l'EES.
- La supressió de les segones convocatòries ha d'acompanyar-se d'una sèrie de mesures complementàries.
- Són necessàries mesures actives de conscienciació de l'estudiant de la importància del treball continuat i que l'avaluació continuada forma part del seu procés d'aprenentatge.
- Es proposa una alternativa a l'organització actual de les segones convocatòries.

Acord sobre el nombre de convocatòries al qual tenen dret els estudiants en un curs acadèmic.

BOUAB febrer 2007

- El professorat, en relació amb les assignatures de les quals és responsable i d'acord amb el sistema d'avaluació que emprí, podrà proposar a la Comissió de Docència de la titulació que els estudiants disposin d'una única convocatòria per curs acadèmic per a la superació de l'assignatura. La comissió de docència de la titulació haurà de donar el vistiplau a la proposta atenent a la justificació de la mateixa i a la coherència amb el sistema d'avaluació emprat.
- El professorat que emprí l'avaluació continuada i que s'aculli a una sola convocatòria ha de preveure i explicitar en la guia docent en quins casos la qualificació pot ser el "no presentat". Es recomana emprar algun criteri que permeti detectar els casos d'abandonament de l'assignatura.
- Els programes i guies docents hauran de detallar el sistema d'avaluació i explicitar que hi ha convocatòria única. Si aquest extrem no es compleix s'entendrà que els estudiants tenen dret a dues convocatòries.
- Les assignatures que completen amb diferents grups de docència hauran de compartir el mateix criteri a l'hora d'establir el sistema d'avaluació i el nombre de convocatòries.
- El coordinador d'estudis presentarà a la Comissió d'Ordenació Acadèmica de la Facultat, per a la seva aprovació, les propostes que hagin estat informades favorablement.
- A fi i efecte de no perjudicar a l'estudiant en altres aspectes del seu expedient acadèmic, en els casos en què el professorat hagi decidit que no és adient que els estudiants disposin d'una segona convocatòria i la primera no resulti superada, a les actes de la segona convocatòria constarà "no avaluable". Aquesta convocatòria no comptarà en l'expedient a cap efecte, entre ells, en el càlcul de la qualificació mitjana dels estudis.

Acord de la Comissió de Docència d'Enginyeria Informàtica

11-9-2007

- Es mantenen les segones convocatòries en totes les assignatures de primer curs. Aquesta decisió es justifica per ser primer el curs amb una taxa d'èxit menor, una taxa d'abandonament major, per la manca de semestralització, per l'obligació de l'estudiant de matricular-se de tots els crèdits de primer, i per ser el nombre de crèdits de primer superats motiu d'incompatibilitats en cursos superiors.
- Es considera justificada la supressió de la 2a convocatòria en aquelles assignatures en les quals l'aprenentatge estigui fortament lligat a la realització de treballs pràctics i/o aquelles assignatures en les quals, per la metodologia docent emprada, no es pugui avaluar, mitjançant un examen escrit convencional, una part raonablement significativa del conjunt de competències que l'estudiant ha d'haver adquirit i que figuren explicitades en la guia docent de l'assignatura.
- No cal confondre el concepte de segona convocatòria (és a dir, existència de dues actes) amb el concepte de "segona oportunitat". En les assignatures que anul·len la segona convocatòria, s'insti als professors a que, sempre que sigui possible, mantinguin les dues oportunitats de passar amb èxit l'assignatura.

Curs 2007-08

Assignatura	OB/Opt	Sem.
Lògica computacional	OB	3r
Teoria d'autòmats	OB	4t
Eines de càlcul simbòlic	OB	5è
Enginyeria del software I	OB	5è
Enginyeria del software II	OB	6è
Processament d'imatges	Opt	7è

ASSIGNATURA DE PRIMER CURS	
ASSIGNATURA	OPORTUNITAT

Texte complet